

kan Stævning forkyndes samtidig med Anklageskriftet. Om Bestemmelsen meddeles der Statsadvokaten og Tiltaltes Forsvarer Underretning.

§ 928.

Med Hensyn til Domsforhandlingen finder Bestemmelserne i §§ 845—852 og § 853, 1ste Stykke, tilsvarende Anvendelse.

Efter at de i § 765, 1ste Stykke, nævnte Spørgsmaal er rettede til Tiltalte, oplæses Anklageskriftet, og Tiltalte spørges, om han erkender sig skyldig i det der omhandlede Forhold. Derpaa følger Bevisførelsen i Overensstemmelse med Reglerne i § 868.

Reglerne i §§ 869—882 finder tilsvarende Anvendelse.

Efter at Bevisførelsen er sluttet, faar først Statsadvokaten, dernæst Forsvareren og, saafremt Tiltalte begærer det, denne Ordet for at udtale sig om Bevisførelsens Resultat samt om Retsspørgsmaalene i Sagen. Derefter optages Sagen til Dom. Retten kan dog bestemme, at Spørgsmaalet, om Tiltalte er skyldig, først skal forhandles og afgøres.

Ved Afstemningen skal det Spørgsmaal, om Tiltalte er skyldig i den Forbrydelse, der lægges ham til Last, sondres fra Spørgsmaalet om Straffen og først bringes til Afstemning. Stemmes der særskilt om Strafforhøjelses- eller Strafnedsættelsesgrunde, bliver Stemmerne fra de Medlemmer af Retten, som har erklæret sig mod Tiltaltes Skyld, men er forblevet i Mindretal, at regne til Gunst for Tiltalte.

§ 929.

Reglerne i §§ 896, 907 og 908 finder tilsvarende Anvendelse.

Domfældes Tiltalte, skal i Domsgrundene de Omstændigheder nøjagtig angives, der som beviste lægges til Grund for Domfældelsen, og det eller de Lovbud anføres, som bringes i Anvendelse.

Frifindes Tiltalte, skal de Straffen betingende Omstændigheder, som antages at mangle eller ikke at være beviste, eller de Straf udelukkende Omstændigheder, som antages at foreligge, angives, og de anvendte Lovbestemmelser anføres.

Finder Retten efter Domsforhandlingens Begyndelse, at Sagen vil være at behandle for Landsretten, afsiger den, efter at have givet Parterne Lejlighed til at udtale sig, Dom herom, hvorefter Statsadvokaten drager Omsorg for, at ny Tiltale iværksettes overensstemmende med Reglerne i Kapitel 76.“

Til § 931.

I § 931 affattes 4de Stykke saaledes:

„I de i Straffelovens § 233 og i Lov Nr. 81 af 30. Marts 1906 § 15, 2det Stykke, omhandlede Tilfælde kan overfor den, som ikke forhen er straffet eller advaret for nogen af de der nævnte Lovovertrædelser, en af Politimyndigheden tildelt Advarsel træde i Stedet for Straf; dog kan Advarsel ikke tildeles, naar den sigtede forlanger Dom.“

Til § 932.

I § 932, 1ste Stykke, udgaar i 1ste Punktum i Parentesen „, jfr. § 918 og § 926“, og i 3die Punktum ændres Ordene „anses at vedgaa Forseelsen“ til: „dømmes for det ham paasigtede Forhold og afskærer sig fra Anke“.

Til § 936.

§ 936, 2det Stykke, affattes saaledes:

„Er Politimesteren eller nogen paa hans Vegne mødt, kan saadan Afgørelse dog ikke træffes uden den mødendes Samtykke.“